

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 14.

Vydána dne 27. března 1929.

Obsah: (31.—39.) **31.** Zákon, kterým se mění a doplňují trestní zákony a trestní řády. — **32.** Zákon, kterým se doplňuje zákon ze dne 28. března 1928, č. 43 Sb. z. a n., o stavebním ruchu. — **33.** Zákon, kterým se prodlužuje účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků. — **34.** Zákon, kterým se prodlužuje účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností. — **35.** Nařízení o zapravování poplatků ze železničních nákladních listů, přepravních lístků, jakož i z návštěví a odběrných listů. — **36.** Nariadenie, ktorým sa zrušuje nariadenie ministra s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 23. apríla 1919, č. 70 Úradných novín, o revízií poručenstiev, opatrovníctiev a nútených správ. — **37.** Nařízení, jímž se provádí zákon o Mezinárodní opiové úmluvě ze dne 19. února 1925, vyhlášené pod č. 147 Sb. z. a n. z roku 1927. — **38.** Vyhláška o prodloužení doby pro dokončení stavby a zahájení provozu sítě drobných drah s elektrickým pohonem v okolí Karlových Varů, pro niž byla udělena koncese vyhláškou ministerstva železnic ze dne 16. září 1914, č. 253 ř. z. — **39.** Nařízení, kterým se mění hranice soudního okresu holešovského a soudního okresu zlínského.

31.

**Zákon ze dne 21. března 1929,
kterým se mění a doplňují trestní zákony a
trestní řády.**

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

I. Změny a doplňky trestních a kárných zákonů.

§ 1.

Všeobecné ustanovení.

(1) Peněžitě částky, rozhodné podle trestních zákonů vydaných před 28. říjnem 1918, jakož i podle zákona ze dne 14. října 1919, čís. 556 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení vojenského trestního zákona, pro posouzení, zdali soudně trestný čin je zločin, přečin nebo přestupek nebo pro trestní sazbu, zvyšují se na desetinásobek, není-li v § 2 jinak stanoveno.

(2) Toto ustanovení nevztahuje se na částky 200 Kč a 10.000 Kč uvedené v § 216 a 469 trestního zákona čl. V/1878.

§ 2.

Ustanovení zvláštní.

(1) Na 2000 Kč se zvyšují:

částka 100 Kč uvedená v § 1 zákona o trestních ustanoveních proti maření exekuce ze dne 25. května 1883, č. 78 ř. z. a v § 380 a 402 zák. čl. V/1878,

částka 400 Kč uvedená v § 430 zák. čl. V/1878.

(2) Na 10.000 Kč se zvyšují:

částka 600 Kč uvedená v § 100 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z. a v § 378 vojenského trestního zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z.,

částka 2000 Kč uvedená v § 462 zák. čl. V/1878 a v § 495 zák. čl. 19/1855 ř. z.

(3) Na 20.000 Kč se zvyšuje částka 4000 Kč uvedená v §§ 383, 403, 415 zák. čl. V/1878 a v § 49, odst. 2., č. 1 trestní novely zák. čl. XXXVI/1908.

§ 3.

V případech uvedených v § 336, čís. 7. a 8., a § 338 zák. čl. V/1873 je krádež zločinem jen, když hodnota ukradené věci je větší než 500 Kč.

§ 4.

(1) Přestupky podle §§ 460, 461, 464 zák. čl. 117/1852 ř. z., přečiny podle §§ 356, 359, 370, 380, 402 zák. čl. V/1878 a podle § 48 zák. čl. XXXVI/1908 a přečiny podle §§ 732, 733, 737 zák. čl. 19/1855 ř. z. bud' tež, převyšuje-li hodnota věci nebo výše škody 1000 Kč, potre-

stány tuhým vězením v mezích dosavadní trestní sazby, jejíž spodní hranice se v takovém případě stanoví na čtrnáct dnů.

(2) Přestupek podle § 1 zákona č. 78/1883 ř. z. budiž, převyšuje-li způsobená škoda 1000 Kč, potrestán vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců.

§ 5.

Peněžití tresty.

Na pětinasobek se zvyšují:

1. pevnými částkami určené sazby peněžitých trestů (pokut) stanovené zákony vydanými před 28. říjnem 1918 na činy, které přísluší trestati občanským a vojenským trestním soudům;

2. částky rozhodné pro ukládání peněžitých trestů (pokut), uvedené v § 26 zák. čl. V/1878, v § 16 a 17 přestupkového zákona čl. XL/1879 a v § 69 zák. čl. VII/1913 o soudech mládeže;

3. částka 10.000 Kč uvedená v § 27 zákona ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z. o ochraně známek;

4. sazby peněžitých trestů (pokut) rozhodné pro promlčení podle § 532 zák. č. 117/1852 ř. z. a podle § 135 zák. č. 19/1855 ř. z.

§ 6.

Pořádkové tresty a pokuty.

(1) Na pětinasobek se zvyšují sazby peněžitých trestů a pokut, které mohou být uloženy podle zákonů o řízení před soudy, byly-li zákony stanovící tyto tresty a pokuty vydány před 28. říjnem 1918.

(2) Na stejný násobek se zvyšují peněžití částky rozhodné pro záměnu těchto peněžitých trestů a pokut v trest na svobodě.

§ 7.

Stavovské kárné tresty.

(1) Sazby kárných pokut, které mohou být uloženy podle platných zákonů ve stavovském kárném řízení advokátům a (veřejným) notářům, stanoví se na 100 Kč až 10.000 Kč.

(2) Pokud podle platných zákonů mohou být ve stavovském kárném řízení uloženy kandidátům advokacie a (veřejného) notářství kárné pokuty, stanoví se jejich sazby na 50 Kč až 2.000 Kč.

(3) Peněžití částky uvedené v § 159, odst. 2., zákona ze dne 25. července 1871, č. 75 ř. z. (notářský řád) a v § 45, odst. 3., zák. čl. VII/

1886 o změně a doplnění notářského řádu zvyšují se na pětinasobek.

§ 8.

Náhradní trest na svobodě.

(1) Doba náhradního trestu na svobodě za nedobytný trest peněžitý budiž stanovena podle zavinění, a to za každých 10 Kč až 100 Kč uloženého trestu na penězích jedním dnem trestu na svobodě.

(2) Uložil-li soud trest peněžitý vedle trestu na svobodě, vyměří náhradní trest stejným druhem trestu jako uložený hlavní trest na svobodě; jinak budiž místo nedobytného trestu na penězích uložen náhradní trest vězení (uzamčení).

(3) Doba náhradního trestu nesmí převyšovati meze zákonné sazby trestu na svobodě na čin stanoveného, a byl-li peněžitý trest uložen vedle trestu na svobodě, spolu s ním meze jeho zákonné sazby. Nikdy nesmí však býti při odsouzení za přestupek uložen vyšší náhradní trest než čtrnáct dnů, při odsouzení za přečin šest týdnů, při odsouzení za zločin šest měsíců.

(4) Má-li se vyměřiti náhradní trest na svobodě za několik peněžitých trestů uložených za sbíhající se trestné činy, uloží se toliko náhradní trest na svobodě za nejvyšší z těchto trestů. Při tom přihlédne soud k ostatním uloženým peněžitým trestům.

(5) Byl-li vedle peněžitého trestu uložen trest smrti nebo doživotní neb aspoň patnáctiletý trest na svobodě, náhradní trest se neuloží.

§ 9.

Ustanovení § 8 budiž užito také, přeměňuje-li se trest peněžitý v trest na svobodě podle § 260, lit. a) zák. č. 117/1852 ř. z. nebo podle § 95 zák. č. 19/1855 ř. z.

II. Změny a doplňky trestních řádů (zákona ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z. a zák. čl. XXXIII/1896).

Trestní příkaz.

§ 10.

Kdy lze vydati trestní příkaz.

(1) Učiní-li veřejný úřad, veřejný úředník neb orgán na podkladě vlastního služebního postřehu nebo výslovného doznání před ním

učiněného trestní oznámení pro takový přešopek nebo přečin náležející k příslušnosti okresního soudu, na který je stanoven v zákoně trest na svobodě nejvýše šesti měsíců nebo trest peněžitý neb oba tyto tresty, může soud, nemá-li pochybnosti o pravdivosti oznámení, vydati proti obviněnému, který je na svobodě a v době činu již dovršil osmnáct let, trestní příkaz, kterým mu uloží trest bez předcházejícího řízení.

(2) Trestní příkaz nelze vydati, nesouhlasí-li veřejný žalobce s výší trestu, jež soudce zamýšlí uložit, nebo s tím, aby odsouzení bylo podmíněné.

§ 11.

Obsah trestního příkazu.

(1) V trestním příkazu smí soud uložit obviněnému trest na svobodě nejvýše sedmi dnů nebo trest peněžitý nejvýše 500 Kč neb oba tyto tresty; také může vyslovit propadnutí (zabavení) věcí. Ztráta volebního práva nesmí být v trestním příkazu vyslovena.

(2) Doba náhradního trestu za nedobytý trest peněžitý nesmí převyšovat sedm dnů, a byl-li zároveň uložen trest na svobodě, spolu s ním tuto míru.

(3) Soud může odsoudit obviněného také podmíněně, jsou-li v trestním oznámení nebo jinak zjištěny nebo soudem úředně známy okolnosti, které by odůvodňovaly podmíněné odsouzení i v hlavním přelíčení.

§ 12.

Trestní příkaz obsahuje:

1. jméno obviněného, jeho věk, bydliště a zaměstnání,

2. trestný čin, jímž byl obviněný uznán vinným, jak uvedením jeho zákonného pojmenování, tak i skutečností, zejména místa, času a předmětu, pokud toho je třeba k přesnému jeho určení, a zákonných znaků, pokud nejsou nahrazeny skutečnostmi,

3. jaký trest se ukládá, a byl-li uložen podmíněně, také výrok o tom,

4. kterých ustanovení zákona bylo užito při výrocích uvedených pod čís. 2 a 3,

5. byl-li uložen trest peněžitý, jaký trest má nastoupiti na jeho místo v případě, že bude nedobytý,

6. jméno úřadu nebo úřední osoby, které učinily trestní oznámení,

7. poučení o právu podat odpor podle § 14, odst. 1. až 3.

§ 13.

Doručení trestního příkazu.

Trestní příkaz buď obviněnému doručen do vlastních rukou.

§ 14.

Odpor.

(1) Obviněný a osoby, které mají právo podat v jeho prospěch odvolání, vyjímajíc veřejného žalobce, mohou podat proti trestnímu příkazu u soudu do osmi dnů od jeho doručení písemně neb ústně do protokolu odpor. Zároveň mohou oznámiti skutečnosti a důkazy k obhájení obviněného. Jinak není proti trestnímu příkazu opravného prostředku. O navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k odporu platí přiměřeně ustanovení daná pro zmeškání lhůty k opovědi opravného prostředku.

(2) Nepodá-li osoba oprávněná včas odpor, nabude trestní příkaz právní moci a má účinnost rozsudku.

(3) Odporem podaným včas osobou oprávněnou zruší se trestní příkaz a zavede se řádné řízení.

(4) Soud, rozhoduje v hlavním přelíčení, nesmí uložit přísnější trest na svobodě nebo na penězích, než jaký uložil v trestním příkazu, leč by se skutkový podklad rozhodnutí podstatně změnil.

Jiná ustanovení.

§ 15.

Sepsání rozsudku.

(1) Nemá-li být podle platných předpisů rozsudek při vyhlášení již sepsán, staniž se tak do osmi dnů od jeho vyhlášení.

(2) V řízení před okresními soudy není třeba sepsati odůvodnění odsuzujícího rozsudku vyhlášeného v přítomnosti obviněného, jestliže osoby oprávněné užiti proti rozsudku opravného prostředku se ho výslovně zřekly nebo jej neopověděly včas. Byl-li takovým rozsudkem soukromý účastník odkázán jen s částí svých nároků na pořad práva civilního, budiž stručně zaznamenáno, o kterých jeho nárocích bylo rozsudkem rozhodnuto.

(3) Sepsání osvobozujícího rozsudku může být v případě uvedeném v odstavci (2) nahrazeno záznamem, ve kterém budiž s poukazem na trestní oznámení stručně vyznačeno, z kterého důvodu byl obviněný zproštěn. Záznam podepíše soudce a zapisovatel.

(4) Záznam o tom, že se strany zřekly opravného prostředku proti rozsudku, podepíší také strany.

(5) V řízení proti osobám, které v době činu ještě nedovršily osmnáct let, nelze ustanovení odstavce (2) až (4) užíti.

§ 16.

Náhrada nákladů výměrkem.

(1) Náhrada nákladů, které vzešly státní pokladně za trestního řízení z poplatků za doručování a obchůzky, z poplatků náležejících soudním osobám a státním zástupcům při služebních cestách, z poplatků porotců neb kmetů, z poplatků svědků, znalců nebo tlumočnicků, budiž ukládána výměrkem. Náhrada poplatků znalce a tlumočnicka, pokud převyšují částku 100 Kč, budiž uložena zvláště.

(2) Výše výměrku budiž ustanovena vládním nařízením přiměřeně skutečným nákladům a odstupňována zejména podle toho, před kterým soudem se trestní řízení konalo, došlo-li k hlavnímu přelíčení a jak dlouho trvalo.

§ 17.

Zvýšení některých peněžitých částek.

Na desetinásobek se zvyšují peněžité částky uvedené v § 376, odst. 2., a v § 453, odst. 2., zákona č. 119/1873 ř. z.

III. Změny a doplňky vojenských trestních řádů (zákon ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912).

§ 18.

Ustanovení §§ 10 až 15 platí i v řízení před soudy vojenskými s těmito odchylkami:

1. kde se v uvedených paragrafech mluví o soudu okresním, rozumí se tím v řízení před vojenskými soudy soud brigádní;

2. trestní příkaz nelze vydati, je-li zákonem nařízeno odnětí vojenské hodnosti nebo nesouhlasí-li veřejný žalobce s tím, aby od odnětí vojenské hodnosti bylo upuštěno;

3. trestní příkaz obsahuj též vojenskou hodnost, kmenové těleso (setninu) a posádku obviněného;

4. ustanovení § 15, odst. 2. a 3., lze užíti jen v řízení proti obviněným osobám mužstva.

IV. Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 19.

Zrušují se:

1. veškerá ustanovení dosavadních zákonů o ukládání náhradního trestu na svobodě za činy soudně trestné, pokud odporují ustanovením § 8 tohoto zákona, zejména pak § 53, odst. 1., věta třetí a odst. 2. a 3., § 102, odst. 2., zák. čl. V/1878, § 22, odst. 2. a 3., § 23, odst. 2. a 3., § 30, odst. 1., lit. b), a odst. 2. a 3., zák. čl. XL/1879;

2. ustanovení § 260 zák. č. 117/1852 ř. z. a § 95 zák. č. 19/1855 ř. z., pokud odporují ustanovením § 9 tohoto zákona;

3. § 9 a 10 článku I zákona ze dne 22. prosince 1921, č. 471 Sb. z. a n. a doplňující je ustanovení čl. I, čís. 2 zákona č. 259/1923 Sb. z. a n. a zákona č. 257/1925 Sb. z. a n.;

4. § 460 až 462 zákona č. 119/1873 ř. z. a § 532 až 535 zák. čl. XXXIII/1896;

5. § 23 zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897 o obchodě potravinami a některými předměty užitnými, § 69 zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z. o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích, a § 39 b) zákona ze dne 29. února 1880, č. 37 ř. z., ve znění zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 180 ř. z., o zamezení a potlačení pádu dobytka, pokud se dovolává § 69 zákona č. 177/1909 ř. z.

§ 20.

Odsouzený, který byl v obnoveném trestním řízení odsouzen k mírnějšímu trestu jen proto, že na místo trestního zákona, kterého užil soud v prvním rozsudku, nastoupilo zatím mírnější ustanovení tohoto zákona, nemá nároku na náhradu za bezprávné odsouzení.

§ 21.

(1) Účinnost §§ 1 až 8 a 11, článku I, zákona č. 471/1921 Sb. z. a n. a doplňujícího je článku I, čís. 1, zákona č. 259/1923 Sb. z. a n., jakož i účinnost čl. I, čís. 3, 4 a 11, zákona ze dne 18. prosince 1919, č. 1 Sb. z. a n. z roku 1920, kterým se mění některá ustanovení trestních řádů, prodlužuje se do 31. prosince 1931; při užití článku I, § 1 a 6, zákona č. 471/1921 Sb. z. a n., nemá však již býti přihlíženo k znehodnocení peněz.

(2) Ustanovení § 15 tohoto zákona pozbude účinnosti dne 31. prosince 1931.

§ 22.

(1) Tento zákon nabude účinnosti 1. dubna

1929. Kdy nabude účinnosti ustanovení § 16, bude ustanoveno vládním nařízením.

(2) Vládním nařízením bude hledíc k místním poměrům ustanoveno, v kterých obvodech na Slovensku a v Podkarpatské Rusi lze užití ustanovení tohoto zákona o trestním příkazu.

(3) Byl-li v některé věci již před 1. dubnem 1929 učiněn návrh podle § 9 zákona č. 471/1921 Sb. z. a n., na potrestání vinníka pro přečin (přestupek), budiž užito dosavadních ustanovení.

(4) Tohoto zákona nelze užití v trestních věcech důchodkových.

§ 23.

Provésti tento zákon se ukládá ministrům spravedlnosti a národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Spina v. r.

za ministra Dr. Mayr-Hartinga.

32.

Zákon ze dne 21. března 1929,

kterým se doplňuje zákon ze dne 28. března 1928, č. 43 Sb. z. a n. o stavebním ruchu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Podle ustanovení hlavy I. zákona ze dne 28. března 1928, č. 43 Sb. z. a n., o stavebním ruchu lze vyvlastňovati pozemky až do 31. října 1929.

§ 2.

(1) Podporu podle ustanovení hlavy V. zákona č. 43/1928 Sb. z. a n. lze udělit na stavby začaté do 31. října 1929.

(2) Úhrnná částka zápůjček, za které může býti převzata záruka státu, zvyšuje se na 200.000.000 Kč.

§ 3.

Daňové a poplatkové úlevy podle § 49, odst. 1., a §§ 50 až 56 zákona č. 43/1928 Sb. z. a n.

přísluší i stavbám, které budou dokončeny do konce roku 1930.

§ 4.

Na úhradu osobního a věcného nákladu spojeného s prováděním tohoto zákona bude pamatováno potřebnou částkou v rozpočtu na rok 1930.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 6.

Provedením tohoto zákona pověřují se ministři sociální péče, financí a veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Šrámek v. r. Dr. Vlasák v. r.

Dr. Spina v. r.

33.

Zákon ze dne 21. března 1929,

kterým se prodlužuje účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků se prodlužuje do 31. října 1929.

§ 2.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1929.

§ 3.

Provésti tento zákon náleží ministru sociální péče v dohodě s ministry spravedlnosti, financí a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Šrámek v. r.